

været stillet, og i det hele og store, uagtet der kan være forskellige Mangler derved, et Retfærdighedskrav, og vi maa jo gaa ud fra, at man fra alle Sider har behandlet denne Sag paa denne Maade, at man har ønsket i størst muligt Omfang at øve Retfærdighed til alle Sider. At det ikke i et saadant Forhold vil være muligt at gøre det, vil vel nok ogsaa være indlysende for alle. Det er jo ikke muligt for os Mennesker saaledes at se gennem alle Forhold og, selv med vor bedste Villie, øve Retfærdighed til alle Sider, som vi gerne ønskede. Jeg synes imidlertid — men det er nu en Betragtningssmaa, som maaske ikke vil finde Bifald — at man fra den Side, som nu rejser Opposition mod Lovforslagene og navnlig beklager sig over, at der kommer til at falde store Byrder paa Byerne, specielt paa Kjøbenhavn, hellere skulde ræsonnere som saa: Vi skulde dog i det mindste være glade ved i saa mange Aar at være slupne for at deltage i de Afgifter til Samfundshusholdningen, som Landbruget hidtil har maattet bestride alene, og naar det nu møder os, at en Del af disse uretfærdige Skattebyrder, der hvile paa alt Hartkorn, blive reparterede noget, saa skulde vi i Stedet for at se surt dertil modtage en saadan Meddelelse med Glæde og sige: Det er ikke mere end ret og rimeligt. Derfor havde jeg egentlig tænkt, at specielt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) skulde være kommet frem med Ytringer af Glæde over, at han nu kunde være med til at deltage i de Byrder, som hidtil uretfærdigt have hvilet paa Hartkornet, og at dette saavel for hans som for min Betragtning var en Retfærdighedshandling. Men nu gør det ærede Medlem gældende, at det betyder ikke stort ude i Befolkningen, der spørges kun om: Hvad skal jeg give, det er Hovedbetragtningen, og om det er Retfærdighed eller ikke Retfærdighed, kommer ikke synderligt i Betragtning. For det ærede Medlems Vedkommende maa der jo gøres en Undtagelse, det ærede Medlem har naturligvis i mente, at det er Hovedsagen, men han vurderer ikke vore kære Medborgere ud fra det samme Synspunkt, men han mener, at for dem gælder det kun om at slippe med at betale saa lidt som muligt. Jeg tror da, det vilde være heldigt, om vi hjælpes ad med at gøre dem indlysende, at her stille vi kun Krav, som ere retfærdige, at vi gøre os Umage for at fordele Byrderne i Samfundet, saa godt som vi formaa, og det er noget, Folk ikke skulle være bedrøvede

over, men glade ved. Saaledes tænker jeg, at baade det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds og jeg kunde sige. Jeg har i tidligere Tid været helt fri for at betale Afgift til Staten, fordi jeg ikke har nogen fast Ejendom, og jeg maa altsaa ogsaa finde mig i, at jeg efter mine Forhold maa betale en liden Skærv til Samfundets Husholdning ad direkte Vej — ad indirekte Vej betale vi jo allesammen —, og det synes jeg, at vi allesammen skulle være fornøjede med. Jeg for mit Vedkommende har altid gjort den Betragtning gældende, at jeg nødvendig vil have, at andre skulle betale Skat for mig, jeg vil helst betale min Del efter mine Forhold. Jeg synes derfor, at det er ret og rimeligt, at det sker, og jeg synes, at denne Betragtning skulde gøre sig gældende overalt.

Efter disse almindelige Betragtninger, som jo ikke vare lange, skal jeg gøre nogle faa Bemærkninger. Min ærede Kollega fra Bornholm (Blem) har allerede omtalt Forholdene, saaledes som de nu stille sig med Hensyn til denne Landsdel. Jeg udtalte her i Fjor, at hvad jeg for mit Vedkommende ønskede, var kun Retfærdighed, altsaa at Bornholm med Hensyn til Beskatningsvæsen og selvfølgelig med Hensyn til Afslag i Skatter ligesaa vel som Paa-læg blev stillet lige med de øvrige Dele af Landet. Og det har glædet mig særdeles, at disse Tanker have fundet Tilslutning oppe i det høje Landsting, og at ogsaa den højtærede Minister har sluttet sig dertil i Erkendelse af, at man ogsaa bør gøre, hvad man formaar, for at de forskellige Dele af Landet ligesaa vel som de forskellige Individuer blive stillede saa retfærdigt som muligt. Det er jeg, som sagt, glad ved, og jeg udtaler min Paa-skønnelse deraf. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister, paa hvem det for en saa væsentlig Del vil bero, hvorledes denne Sag vil blive ordnet, vil stille sig ret hensynsfuldt, liberalt og retfærdigt over for Ordningen af dette Forhold, saaledes at vi, der repræsenterer den paagældende Del af Landet, kunne komme til at se paa det endelige Resultat med lige saa stor Glæde, som vi nu se paa de Principper, der ere fastslaaede ved Lovforslaget, som det nu her foreligger.

Der er fremkommet nogle Udtalelser, til hvilke jeg føler Trang til at knytte nogle enkelte Bemærkninger. Det blev saaledes udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i Tilslutning til en Udtalelse, som er frem-